

tíðindablaðið
sosialurinn

Telefon 1 18 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurinn ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurinn
Prent: P/f Pressan 1981

oddagrein

Framstig

NÚ sær tað endiliga út til, at nak-
að verður gjørt við tey vánaligu
viðurskiptini á Deild 2 á psykiatr-
isku deild á Landssjúkrahúsinum.
Í árávis hevur henda deild virkað
undir ótolandi viðurskiptum bæði
hvat hælum og starvsfólkum við-
víkti. Fýramansstovur, starvs-
fólkatrót og onnur vanræði áttu
at hoyrt fortíðini til á einum nú-
tímans sálarsjúkrahúsi, men hes-
um viðurskiptum hava politisku
myndugleikar og sjúkrahússtýrið
higartil verið blind og deyv fyri.

MEN NÚ er so vend komin í og
ein veruligur glotti er at hóma fyri
framman. Hetta fegnast vit um!

EIN ANNAR GLOTTI er eisini fyri
stavn. Leingi hevur sæð svart út
fyri arbeiðs- og bústaðarmögu-
leikum hjá evnaveikum í Føroy-
um. Men eisini á hesum øki tykist
nú verulig gongd at vera komin á
eina skilagóða útbygging. Vardur
verkstaður byrjar skjótt í Klaks-
vík og farið verður at byggja bú-
stovn í Runavík. Hetta er gott og
bara gott, men tað eigur ikki at
verða steðga her. Henda umsorg-
an eigur sum skjótast at verða út-
bygd — fyrst og fremst í Suðuroy,
men annars eisini úti um landið.

HER er við øðrum orðum veruliga
við at henda nakað innan tvey
umsorgarøki, ið leingi hava ligið á
láni. At tað veruliga er við at
koma gongd á er ikki uttan polit-
iskan týðning. Tey fyra árin hitt
illa kenda borgaraliga alternativ við
hjá Óla Breckmann og Paula Ell-
eisen ríkti her á landi, kom stígur
í, einki hendi og seint munnu fólk
fara at gloyma, tá blaðið Javni
kom út við svartari forsiðu. Hetta
var ímyndin upp á tað dapur-
skygni og vónloysi, ið ráddi mill-
um teirra, hvørs lagna lá í hond-
unum á slíkum sum Breckmann
og Ellefsen.

NÚ ER týðiliga talan um eina
vend. Her er talan um ein annan
politikk, ein politikk, sum hevur
allar samfelagsins borgarar í huga
— nakað sum skuldi verið sjálv-
sagt í einum demokratiskum
samfelag.

HETTA SJÁLVSAGDA — hesa
sjálvsögdu ábyrgd fyri øllum
menniskjum í samfelagnum
royndu Breckmann og Ellefsen at
fáa fólk at gloyma. Teir kappreyp-
aðu um, hvør teirra var mest líkur
Schlüter og um hvør nú var best-
ur til at reka ein líka harðrendan
politikk sum Schlüter móttvegis
teimum veikastu í samfelagnum.
Har konservatismen fyribils hev-
ur vunnið fram — eitt nú í Dan-
mark, Bretlandi og Vesturtýsk-
landi er tað »in« at happa tey
veikastu — at spara upp á al-
manna- og heilsuverkið, meðan
gjarað verður út við rundari hond
til tey, sum hava ríviligt framman-
undan.

HENDA politiska mótadilla slóg
ikki ígjøgnum her. Fólk finga
meira enn nógv mikið av fyra árum
við Breckmann og Ellefsen. Tað
fer at taka enn fyra ár at bota um
tann skaða, teir hava forvolt og tí
eru teir settir uttan tær politisku
dyrnar, har teir vónandi koma at
sita leingi.

i.

tjak og meiningar

Javnaðarflokkurin fer ongantið at samvinna við Fólkaflokkkin

— so leingi hann er domineraður av Óla
Breckmann og hansara fascistoiudu idéum
sigur Thomas Arabo, tingmaður í hesi
greinini.

Thomas Arabo vísir á, at støðan hjá
Fólkaflokkinum til bergholsgerðina
millum Oyrareingir og Kaldbaksbotn er
krystallklár. Fólkafloksborgmeisterin í
Havn sigur BUMSNEI til bergbol, tí hann
ber ótta fyri, at tað fer at lata dyrnar upp
fyri desentralisering.

politisk viðmerk- ing

Nærmast ovfarin av at
siggja ta blaðrúmd eg
havi fingið í Dagblaðnum
nú hesar seinastu 14 dag-
arnar, meðan eg havi verið
burturstaddur.

Hatta, sum eg íbyrjan-
ini skrivaði, man hava
rakt nakað meint, og tað
var eisini ætlanin.

Eg skal knýta nakrar
stuttar viðmerkingar til
ta skrivning, ið hevur verið.

Øssur Dam Jacobsen og
Bjarni Djurholm (emi-
grantarnir hjá okkum
norðstreymoyingum) teir
royna at folda seg út. Øss-
ur skrivur um figgingina
av Blue North. Eg skal
visa til grein minna í nr. 4
av Sosialinum, har eg sigi
m.a., at við ógvuliga hørd-
um trýsti, so finga vit
fyrirverandi landsstýrið at
ganga við til at byggja
Blue North og geva studn-
ing, men endalig figging
og endaligt virksemi bleiv
ikki stovnst sett fyrr enn
undir hesum landsstýrin-
um.

Øssur setir nøkur foto-
kopii av gerðabólkinum hjá
figgingarvendini í bløðini
(nokkso óvanligt), har
hann skjalprógvar ein
studning, sum Blue North
hevur fingið. Hatta var
tað, sum eg meinti við, og
nú fari eg at heita á okk-

ara góða Øssur um at
skjalprógva restina av
figgingini. Eg eri heilt vis-
ur í, at tað kanst tú ikki.
Tað kann eg gera. Hon er
fingin til vega í hesum
landsstýrisskeiðnum.
Viðv. Bjarna Djurholm
so eigur hann at læra ein-
ting, og tað er, at í polit-
ikki er nýtiligt at siga
hálvar sannleikar, men
beinleiðis lygnir, tað er
ikki tað, ið ein eigur at
grunda eitt politiskt tjak
á.

Rokni annars við at

mangur norðstreymingur
og kanska serliga kollfirð-
ingur korsa seg, nú tað
frættist, at tú ert høvuðs-
maður aftanfyri stovnstet-
an av eini deild av tí, sum
Dimmalætting kallar fyri
»Breckmann jugent« og tí
sum eg kalli fyri »haturs-
fuglarnir hjá Óla«.

Hatta er betur ógjørt, í
dag royna vit at skapa
fyrirreytir fyri ungdomin
at vera her á staðnum og
gera nakað skilagott. Hig-
artil hevur hann verið